

పీఠిక.

అర్యులారా!

నాకు బాల్యమునుండియు దైవభక్తి యందాశ్రయముఁ బెద్దల సేవయందనుకర్తీయుని క్కుటముగా నుడువవి. ఆశ్చర్యనభగవంతుఁడనెట్టివాఁడు? భగవంతుని శ్రేష్ఠివాని యందు ప్రేమగలుగును! మానవ్యనో శుభాశుభములకుఁ గర్తయెది? అనుమొదలుగాఁగల విషయములఁ గూర్చి తక్కించుకొనుచు, ననేకులైన పెద్దల సేవించియు, బహువిధగ్రంథములు పఠిశోధించియు, నాత్మానుభవముఁ జేసియుఁ బాడఁగా నాకుఁజేరిన యనుభవసారమే యిటుల గ్రంథ

తూపమునఁబెర్పొని పాతక్యమునకు సమర్థియగుకొని
నాడను.

ఇదిసర్వజనులకుఁజాలనుపకరియనుని నాతలంపు.
ఇందుఁగల ప్రతివిషయము నిశ్చలత్యముతోఁ యోజించినఁదే
టఁబడఁగలదు. కావునఁద్రవపడినన్నదూలనాడక నాడ
రహృదయులెఘింపఁగలందులకు వినయపూర్వకముగాఁ
బ్రార్థించెద.

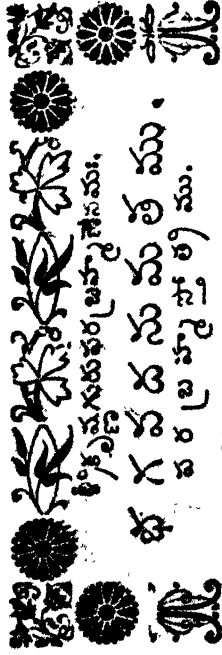
మఱియు గుణ్యగహణాపారీణులగు పండితశిరోమణులిందుఁగ
లగుణములనేగహించిదోషమునున్నిండుఁబ్రార్థితులు.

ఈ గ్రంథము బ్రకటన జేయు విషయమునాకు
 దోష్యుడిన శీఘ్రము తమోపిదేవి కుటుంబరావు గోపాలరావు
 గారకునిరంతరముఁగృతజ్ఞుడనై యుండెద.

18-8-1919 }
 చలభట్ల

ఇట్లు
 గ్రంథకర్త.

శ్రీకృష్ణగురుపరబ్రహ్మణేనమః.

భగవదనుమతము.
పరబ్రహ్మస్తోత్రము.

శ్రీవింశతస్తోత్రంబురుమానీమగుణజనులెట్లుదల్తురా
యావిధమొప్పున జనులకితాత్మహితంబొనగూర్చుచుం
డునానావిధనామకోజ్జ్వలుడతలదయామయమూ
ర్తియతామహాదేవుడుమామకీర్తితముఁ దీర్చుచునిచ్చు
అంబోదుఁగావుతఁ

—: శ్రీ రామ స్తవ ము:—

శ్రీమహర్షి! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే!
 య! శ్రీరామ! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే!
 య! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే!
 వాయ! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే!
 చంద్రాయ నమోస్తుతే!

—: శ్రీ కృష్ణ స్తవ ము:—

శ్రీ వసుదేవ దేవ! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే!
 కృష్ణాయ నమోస్తుతే! నమోస్తుతే! నమోస్తుతే!

భావనజనమనోః తాపంబుఁజిల్లార్ !

గంసాదిదుష్టులఁగాలుఁజేర్ప !

బ్రహ్మేంద్రులకుఁడఁప్రభావంబుఁగనపర్వ

ప్రేతాగస్తలకుఁగోరికలుఁదీర్ప !

నుదధివాదులకుఁజాన్మోపదేశఁమొనర్ప !

నమరులహృత్పంశఁ యములుమార్ప !

గీ॥ ఉర్విలోన నాద్యార్థకా యుగములోన

జవతరించియాభగవంతుఁడనఁగమించి

సంతసమునించిబుధులసంతసముఁగాంచి
యలరుక్మకృష్ణమూర్తిసేనభినుతింతు.

—: విఘ్నేశ్వరపార్థినము. :—

సీ॥ గంధపుష్ప-బులే॥ నారవంబనకయా

గజ్జికపోచకెచాల॥ ముఱియువాడు॥
మధురధలంబులే॥ మాన్యమాసనకలెం

కాయలకేమెప్పు॥ గాంచువాడు॥
పిండివంటలెకడు॥ బ్రీతియాసనకయా

కుకుములకేల్పత్తి॥ పడెడువాడు॥

నీమృతతపావరః ♦ నీయమాననగళే

లోచ్ఛ్వానంతసత్తువైః బాంధువాడు !

గీ బాలిగలవాడు! భక్తుల ♦ పాలివాడు !

సంచదగువాడు! ఘేలుగా ♦ విండువాడు !

బాజుగలవాడు! కనుగు ♦ మోమువాడు !

సనరుగలవాడు! పన్నుమ ♦ స్నేచుకేడు !

—: స ర స్వ తీ స్తు తి. :—

గీ తల్లి! య్యాశిలకల్ప

వల్లి! నావాక్కు-నందు ♦ వసియించి మృత్యు

దర్శనమెలగనారదు

తల్లీ! పాడింతునురవి తానమతల్లీ!

—: ప్రకృతికాంతాభివదనము. :—

సీ! అప్రమేయుండగు నాదరబ్రహ్మకుఁ

ద్రిగుణముల్బొంది నగడునెది?

విజితేంద్రియులమంచు విజ్ఞప్తవేగెడుమునీ

శ్వరుల నైనను మోసఁపఱచునెది?

అష్టాంగయోగమ్ము లభ్యసించినయోగి

వశులనుగూడలో బఱచునెది?

సర్వజ్ఞులమటంచు • గర్వించునానోపటఁ

గన్గలాద్ధిన్ నెఁగ • గలఁడునెద్ది?

గీ॥ అట్టిపక్షతీకాంతః క్షతిభ్ క్షిప్తో వంశ

సంబులిడుదునేము • దంబుమీఱఁ

నన్ను సర్వశంబు • నన్నడపించిర

క్షీంచుతల్లియునిత • లంచిమదిని॥

—: పరమభాగవతస్మరణము. :—

సీ॥ త్త్వైర్వ్రతమతమున • త్యభివృద్ధిఁజేసిన

శంకరాచార్యుని • స్మరించి

ಪೊನ್ನಪ್ಪನ ಪುಣ್ಯವೆಂಬುದೆಂದಿಹ
 ಸುಖವೆಂಬುದೆಂದಿಹ ಸುಖವೆಂದಿಹ || ೪

ಉಂಟಾದುದೆಂದಿಹ ಉಂಟಾದುದೆಂದಿಹ
 ಬಯಸುವುದೆಂದಿಹ ಬಯಸುವುದೆಂದಿಹ
 ಉಂಟಾದುದೆಂದಿಹ ಉಂಟಾದುದೆಂದಿಹ
 ಬಯಸುವುದೆಂದಿಹ ಬಯಸುವುದೆಂದಿಹ
 ಉಂಟಾದುದೆಂದಿಹ ಉಂಟಾದುದೆಂದಿಹ
 ಬಯಸುವುದೆಂದಿಹ ಬಯಸುವುದೆಂದಿಹ

బరమభాగజతులైల్ల ధీహూర్వ
కముగ నేవందనములనే కముగ నిడుదు॥

—: గురుస్మరణ:—

ఈ ధీమతులార్యోననుమ తింపఁజాలినసత్కవిత్వము
ననుమానీయుఁ బ్రేర్పరచి యింపఁగఁగల్గితివో! తలంపని
హామహానీయుఁగృష్ణగురు వల్లమీసరోజముగంబునాత్మలో
నేమటకుండఁగొల్పేదనఁగోసతరంబగుభక్తివిఘాతఁగఁ!॥

—: మాతృపితృభివందనము:—

ద॥ ననుఁగని పెంచియిజ్జగముననల్లమంచియ్యఁజెడయోనవో॥

గి, నడుమ మార్గమంత నెఱిగిం చెడు విద్రును నాకు నేరిపిం
చి, నెనరువక గృహస్థునిగఁ జేసి సుఖస్థునిఁ జేసి నట్టియా
ఘనులగుతల్లిదండ్రులనుగాఁ తుక మొప్ప భజింతు నాత్మలోకా

—: పూర్వక విప్రా రథ:—

మ! సప్తముక జేసెదమామకామలమనో నద్యంబునఁ
బ్రోద్యదు । త్వవమేపారదిగంతసంభరితప్రాంత చర్మి-
తికానంశోభిత । సప్తసీయుల్పృతజీవులుజ్వలవచోనం
బద్విలాసుల్పృహ । కవులానన్న యీదిక్కనాదులనునా
కృంతుద్ధినికాబాండగక!

—: అధునిక కవిత్వము:—

సీ! రావులహద్దలో రాజమండ్రినదీ
 శకలింగమహాశాసనమనెంచి
 కవిరాజువిరుదమ్మగారి గాంచివశశీపాద
 శృంగమూర్తికవిత్వము దివినుతించి
 అంధవాల్మీకినానలకునానావిలి
 కొలనును బాచునూకులుదలంచి
 తిరుగతివేంకటేశ్వరసుధమణులవా
 వ్రాసినమంతాపాత్రముల బ్రతుకించి

! ఇంకఁగలిగినపకలకఁబీద్రులనుని
రఁతరముమదిలోననఁ త్యంతభక్తి
యుతుండనైకొనియాడియాఁర్చులకునెల్ల
గేలుమోడ్చెదననుగృహఁ నేలుకొలుకు!!

—స్వాదంతము.—

! వసుధదేవి నేనీకటఁ స్వామినిను
సాధిపిచ్చమాంబకునగఁపంభవుండ
కృష్ణగుణసేవపతమైనఁ రించువాఁడ
నార్యజనవిధేయుఁడ! నూరఁ మాహ్మయుండ!

పా అనుననిష్ఠిష్యదేవతాభివందనంబును, పరమభాగవతస్మరణంబును, సుకవిజవపురస్కరణంబును, గురచరణసంస్మరణంబును, మాతృప్రీత్యస్తవంబునుంగావించి సర్వజ్ఞోపయోగముగావైరాక్షదాయకమృగనొక్కచిన్నిపాత్రమృగరచింపనుద్యోగించుసమయంబున.

—:గ్రంథవిష్లేకప్రత్యాహము:—

శాశ్రీరమ్యుండగుమత్తిచెన్నయకువాసింగన్నచిల్కమ్మకిం । పారస్పందనుడైజనించిశ్రీతకామ్యార్థంబులెల్ల
 పూజే । కూర్కజేయమగీరితింగనినయాగోవిందరా

యుఁడు ప్రేమారంగాననుఁగాంచి యొక్క పుడు సమ్య
గ్నభిక్షో నిట్లనెక !

గీ॥ ముకవివర ! పండితా మైచ్చుకొనుటలుల

గొన్ని గ్రంథముల్ రచియించి కువలయమున

భ్యాశీఁగాంచి నట్టలవింటి గాని నాకు

నిప్పుడొకతలంబొద వెనక దెలులనిన॥

మ॥ పురుషుడై బుచ్చరించునట్లయినదే పుండార్యో మొచ్చు?

నెక్కడటికోలోకములో జయంబుఁగనిమోక్షంబుద

గాగలుగిన ♦ శ్లోకఁగొక “సూక్ష్మములోన మోక్షమో

శుద్ధివిధిఁ దేటుగాఁ దెల్పఁ మాఁ పరఁగిఁ గూరిచియ్యెనఁ భూ

త్తమురచింఁచన్ జన్మజెడన్ లేర్పియెఁ

చం॥ అనవుడు స్థంఠపించియుటఁ లగ్నినియెఁజూయనఁ భూత్మ !

దీప్తగోరినటులఁజిన్ని పోతఁజెనునఁ లింఁచెదపగ్గజహోపయో

గ్గయెఁ భూనరపచేకఁచూవిషయఁ ముల్కలియించియుఁ పంగ్రహ

ముగ్ధాఁ దెనుఁజూననాదుకొల్కొలఁ దిక్ సుజనుల్కరిమె

చచ్చనటుగాఁ !

చ॥ అనికృతనిచ్చియుండె

—కొంఠ ప్రారంభః—

గీ॥ క్రికరమ్మగ్గపలతమ్మగ్గి జిత్రమందు
రామనామంబుభక్తిబాహురాయణంబు
పలుపుచుకొబ్బాక్షులుచ్చుచి ప్పలతరాత్మ !
విబుధజనశ్రేయః మత్తినోవింశతాయ ॥

గం॥ నీవడిగినయరమ్మనీ

భావంబులరంగస్థానుల భవమున సకలం
జేవివరించెదగోమే

కాపంతుడ! వినుమునాకుల భావముతోడక ॥

—పాపర బ్రహ్మవిధానము—

ఈ సమయమున నా దేహమును విడిచిపెట్టి
నా భాగ్యమును పాపములను విడిచిపెట్టి
నేను బ్రహ్మమును సేవించి మోక్షమును గాంచుటయే
లంచుచున్నాను. ఇది మాత్రమే సత్యము. ఇది మాత్రమే
బ్రహ్మసత్యము.

గీ. పరమ! తాపకభక్తి తాత్పర్యమునకు

సాతత్వమును విడిచిపెట్టి

యెట్లుగఁ జేయును. మహాదేవ! యేదైన

సదయమౌడయుండనాచుడిఁ బౌడనునుమ్మ
కం! అనినంత, బారవశ్యం

*బుసబొంగుచుఁగేలుదోయిఁ మోడిచినియ్య
బుసప్రమోక్తి-నిశ్చలత్వం
బునట్లనివినుతిఁజేయఁబూనితిభక్తిఁ

విగ్రహపరబ్రహ్మహస్తగ్రీతములు.

1 శ్రీకరుడవముత్రిజగత్పరీతుడవయి

యిట్టివాడనివరిగవవట్టివారిఁ

కలవిగాకయనంతుండఁ మైవెలుంగు

భక్తవత్సల! నీతిదే! వందనంబు !

2 త్రిగుణములకునుగర్తవై త్రిగుణములక
 విశుడవయిషుగ్లోకప్రభ విశుడవయి
 నిర్గుణబహ్మమనఁగఁ బోంకదగిన
 భక్తవత్సల! నీతిదే! వందనంబు !

3 అండపిండబ్రహ్మాండంబు నిండియుండి
 శ్రీపరంజ్యోతిరూప్తివై చెలఁగునట్టి
 యుద్రమేయ! పరాత్పర! స్వప్రకాశ! !
 భక్తవత్సల! నీతిదే వందనంబు! !

- 4 అఖిలభూతజాలములకుఁ నంతరాత్మ
కుండవై ప్రకాశించుచుండవల
వెలుగునీలవర్ణింపఁ నలవియగునె?
- 5 భక్తవత్సల! నీకిదేవందనంబు!
త్రిభువనంబులస్పృశితిలయములకుఁ
గారణుండవై యెపుడునిష్కారణుడవు
గానిజప్రభావంబునఁ గాలునట్టి
భక్తవత్సల! నీకిదేవందనంబు!
- 6 ప్రాణికోటులయెడఁ నమత్వమువహించి

- కర్మసమస్తం చిన్మలంబుఁగల్గనంబుఁ
జేయఁచున్మృత్యువృక్షఁచిత్తుడవగు
భక్తవత్సలఁగిదేవవందనంబుఁ
లొదదవత్సలఁగిదేవవందనంబుఁ
దదవత్సలఁగిదేవవందనంబుఁ
భక్తవత్సలఁగిదేవవందనంబుఁ
భక్తవత్సలఁగిదేవవందనంబుఁ
భక్తవత్సలఁగిదేవవందనంబుఁ
భక్తవత్సలఁగిదేవవందనంబుఁ

ఓలివివర్తించువారిమన్నించునట్టి
భక్తవత్సల! నీకిదేవదనంబు!

9 విశ్వరూప! పాణులమనోవీధియందు
నధిపసింఛితి తత్కర్మలరయుచుండి
తదనుకూలఫలంబుల్పదాయెసంగు
భక్తవత్సల! నీకిదేవదనంబు!

ప॥ 'అనియ్యప్రాశించి సవివరముడనై యిటులవిన్నవించు
కొంటి నెటులనివ.

గీ॥ స్వామి! మత్స్యైతనందద్భి శ్యముగనుండి

నీదొలకువిందుగానిప్పుడొడనతిచ్చి
 నట్టిపల్కులువినినంతనమితహగ
 మొదటనేటితోనగుదొడన్యందనైతి.
 త మఱియునోడేవా!

గీ! అతులితమ్మగుమాయాశలితమయిశ్రు
 తంచేమెట్టుగల్గెనేనీప్రశంవమందు
 న్నెలలనుద్యవిచితిమే! యే! నెలమెలగిన
 నీకుననుమతిగగుమే! మిన్నించిచెపుమ!
 త! అన్నంతనాపరాత్పరుండీటులయె.

గీ॥ దత్త! నీవడిగినట్టిసంతోషశక్తములును
హారహస్తములైననీతియందునాకుఁ
గలుగు బేరిమివివరింపఁబలఁచియుంటిఁ
గాననిశ్చలత్వంబైదఁబూనివినును!
ద॥ ఎటులనిన

—! ప్రపంచోత్పత్తి—

ఉ॥ ఇమ్ముగఁబంచభూతములుఁజేమఁగుగల్పనఁజేసియున్నాఁ
పంచవర్షపుష్పించినాఁడనిజశక్తివెలుంగసమస్తభూ
తజా! లమ్ముఁబరీక్షఁజేయఁపకలమ్మునుగోచరమౌను

నృసింహ! ర్భయ్యులు గానలోనవివరించు రమ్యగజూడంద
గుఱగుమారకా.

చ॥ మఱియునీజన్మకృమంబెటులనిన.

—: జన్మకృమము. :—

ఉ॥ ఇట్టిప్రపంచమందుజననీజనకుల్లియంగనీవిటుల్
పుట్టితివనిపుట్టకుమూ॥ లయ్యునోనరయంగనీకుంగనృసింహ
నుదానినీపుంగని॥ నకభ్రమనీదుదువంతమీందననీరట్టును
గూడబొందకతి॥ రమ్యగజూడమంగాతునోసుతా.

న॥ మఱియునీమాయాకలితమృగుప్రపథంచయ్యునోసంచరి

చువిధమును, మోక్షముఁగాంచుషడమును, జెప్పెదనందు.

గీ॥ అంధకారమృగండుఁగల్గివత్తును

తేతినిజూపదీపమెటునా ♦ ధనమెఱుఁగియాప్ర

పంచమునమంచిచెడ్డలేర్పఁజూపజ్ఞాన

మెటులనా ధనంబగుమదినిరయవల్సే!

ప॥ కావునముందఁ జిజ్ఞానముదయించుమార్గములుజెప్పెద

నాలకింపుమెటులనిన.

—జ్ఞానోదయ మార్గములు:—

గీ॥ అతిదయాహృదయుండ ♦ నైననాయందుని

శ్శ్వలమై నభక్తినిఁగలిగియుంటఁ
 ఆర్యానుకూలమాఁ నట్టిధర్మములనుఁ
 స్థిరముచునటులఁనర్పించుచుంట
 అనయంబునాత్మకాహారంబుల నెఱుఁగి
 మించువీయుక భుజియించుచుంట
 అంతరంగముననిఁ త్యానిత్యవస్తువి
 చారణనెప్పుడుఁజలుపుచుంట
 గీ॥ చేత మంచిచెడ్డలువిమఁర్శింపఁజాలు
 నట్టిజానముదయించునందువలన

33

మొలకలవగలిగి మాయకుఁ దొలఁగి మొలఁగి
పరమహర్షంబుతో నుండఁ వచ్చునత్స!

ప! మఱియు

శం! అనవరతము సద్గ్రంథము

లనుజడుపుట, జ్ఞానకలితుఁ లన్గూడి ముదం
బున మొలఁగుట జ్ఞానోదయ

మునకుఁ ముఖ్యమగు మా గ్రంథముల గునువత్సా!

జ్ఞాన ప్రభావము.

సీ ఇతిమంచి చెడఁ యిదియెఱిగి మొలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
నిదిలాభమిదికష్ట॥ మిదియెఱింగిమెలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
నిదిసుఖంబిదికష్ట॥ మిదియెఱింగిమెలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
నిదిపరమృద్యియిహా॥ మృదియెఱింగిమెలంగు

మంచుఁదెల్లముగబో॥ ధించుచుండు
గాన, చెడ్డయునప్తంబు॥ గవ్వమునుని*

గీ॥ హామ్యుఁదొలంగించిపూర్ణమో దమ్మనంగు

నట్టివానప్రభావంబు కలినుతింప

నలవియగునె? యెవ్వారికి నైనవత్స!

ఉ॥ చీకటిలో నదీపమువిడి శేషముగా సహకారి గాచున
స్తోకపునుచి మార్గమును జూపు విధమున “జ్ఞానదీపము”
జేకొనియుంటి వేనిగఁగనీయమహాధ్యముఁగాం మించిమా
యాకల్పితమపంచమున నభ్యుదయమునుగాంతు నోసుతా!
ప॥ అనంతరంబశరీర యంత్రసాధనోపాయంబుఁజెప్పెదవి
నుమెల్లనిన. — శరీరయంత్రసాధనోపాయము. —

గీ॥ జ్ఞానిగాఁడగువాఁడు తాఁచి బూనిముందు

శ్రీగీ

దేహమంతయులోనకో, ఇంచియెచ్చ
 బుడసకీర్ణుగలిగిన, జెఱిగియుండ
 వలయు లేనిచోజ్ఞానిగా, వశమెనివర్త్య!
 యంత్రముఁజక్కఁగావడవ, నందుమఱలనిపెట్టకుండను
 సంత్రములెన్నిపూనినను, సాధ్యముఁగానటులీశెరీరమున్
 యంత్రముఁజక్కఁగావడవ, నందుమఱలనిపెట్టకుండనమం
 త్రములుఁజపించినను, మానుషలోపమెయకానుబుద్ధికా,
 చం! అరయశరీరయంత్రముననదృశ్యమైతగునట్టివెన్నియో
 మృణులుఁజెలఁగునానినిగ్రహించుటముఖ్యము

మలోనిరువదివారుగైసగ్రహియించినవానికిమూలమొ
నవెవ్వఱుగనవచ్చుదానిగని సకవకమానదపంగఁబు
త్తకా.

న॥ మఱియు

గీ॥ ఇంద్రియములనెల్లజలయించియహముఁ
జువించిలేముఁబట్టిలత్తమునమనసు
నిలిపి, బుద్ధచేమెలఁగితే నిశశరీర
యంద్రియమనడపవీలగు సరయవత్స !

న॥ పిదపసంతోషత్రవ్యమంగూర్చిచెప్పెదనిమెటులనిన,

అంతశ్శత్రువులు.

ఉ! నేరువుతోడఁదొడ్డిలులేని సీహృదయంబున నున్న యా
ప్రతీకారులవశ్యపర్చుకొనికానిననుంగనఁజాలజెప్పిన
ద్యారనివాసులైనభటవక్తమునాదినివశ్యపర్చుకొని
సార్వభౌముఁగఁగి తృప్తినిఁగాంచగవచ్చుననియున్నా.

క. కావుననంతశ్శత్రుల

నీవుకృమంబుగవినిగఁగి హించునటులఁబ

జ్ఞాపఁతునిఁజేసెదశ

ధౌ పఁతుఁడవగుచువిసంగఁగి దగునోవత్సా!

ప॥ తత్కృమంబెటులనిన.

కామము

సీ॥ సాధహర్మ్యగార॥ సామ్రాజ్యవిభవమ॥ లో
మించిచాలగగడి॥ యించుమనుచు
దారకగ్రహించిసం॥ తానమ్ముఁబూర్తిగా
నందియూనందమ్ము॥ నొందుమనుచు
నఖలవిద్యలనున॥ భ్యాసమ్మునొనరించి
స్థిరతరవిఖ్యాతి॥ జెందుమనుచు

వివిధవస్తువితతి॥ వేవిధంబులుగనా

రించిసంతోషంబుఁ గాంచుమనుచు !

గీ॥ నడఁదెగఁకపురిఁగొల్పుచుఁ నెపుడుఁగూడఁ

జిత్రమునువిశామంబునుఁ జెందనీక !

వినుగుఁజెందించుఁకామంబు” విధమునఁజేరి

క్రమతేవర్జించిపెలుగమేఁ లల్లుగువత్స !

ప॥ మఱియు.

కం॥ కోరికలన్నియుబుగ్గట

తీరుగఁసశియించినెమ్మఁ దికిదుఃఖమువి

స్తాఁ మొదవిందుఁగానివి

దారింపఁగఁమోక్షమిడఁగఁ జాలునె?వత్సా!

—: కోర్కె ధము :—

సీ! నిశ్చలత్వమునకుఁ నికిపట్టుగానుండు
ముద్ధికిఁగఁలఁకువఁ బొందఁజేసి
హాయిగానుండుదే! హమునకుమితి లేని

యాయాసమునుబాలఁ వందఁజేసి
సకలబాంధవసుహృద్ జనులశిగాక్షలో
శిశువృంధకునువిరోధముఁజేసి

శ్రీయమ్మునకువిఘ్నఁ మేయెనర్పుచునుత

స్వయంప్రకాశానిని మూడఁజేసి
 ౧॥ ఎల్లవిధములనిన్నుఁబీఁ దించునోధ
 మునకుమించినశత్రువుం డెనెఁజిగానఁ!
 గాననోరువుఁబూనినీ కడకుదీని
 రానియకయున్న మేలునీ కౌనువత్స!

—॥ లో భ ము :—

౨॥ పూనికతోదుత్సకలపుష్పములందునఁగలునట్టి పూఁ
 డేనెనుగూర్చి, యుంచియవి ధిక్ బడునాఁగద! తేనెటిఁ
 గల ద్దానినెఱింగిలోభమునఁ దాచినమే లొనఁగూడ

దంచునీ స్వార్థవహ్యుచ్చేతవిడుఁ వందగున్ భమునో
యిపు త్రాక్షా.

—: మోహము:—

॥ తలఁద్రుడులును విఁ చ్చలును బ్రేమాకృతి

నిలిచియొక్కప్పుడుఁ గలతఁబెట్టు

రమణీయందుననుఁ రాగరూపమున

నిలిచియొక్కప్పుడుఁ గలతఁబెట్టు

గురువునందుననువిఁ స్మరభక్తివిధమున

నిలిచియొక్కప్పుడుఁ గలతఁబెట్టు

సరితానమందున భా విచందమ్యున
 నిలిచియొక్కప్పుడూ గలతలెట్టు
 నీ యు క్తమిదియనిమఱియన యు క్తమిదియ
 అంచుఁధోపనీయక మోస గించునట్టి
 మోహముంగూర్చియనుభవ మ్మౌగ నెఱంగి
 పడివర్తించుపెద్దల గూడివత్తు!

—: మ ద ము :—

మ॥ సఖలైశ్వర్యములుండనీకొకరిలక్ష్యం చేయినివ్వెప్పు
 నికఁబూసక నెరవేరకుండ గలదేని నిక్కమ్మగానంచు

నూ రకప్రేరేపణశేయస్త్రిమదముః • రానిచ్చిన్
గీడుజెం దకపోవాకృతవిమృబు తుబలెసః త్యంఘా
రయన్బుత్త్రకా.

—: మా శ్చ ర్య మా:—

ఉ॥ ఆర్యులగుడియెప్పడిలః సన్మలమభ్యుదయంబుఁగో
రుచా చార్యులు చెప్పినట్టినుడిః చాక్షునవ స్తిలుచుట్టి
వేనిమా త్పర్యగుణః బుగ్గుడునదిః సత్సరగ్విడగ్గి
తేనిన చార్యులకారుణీకమునః కర్హాడవయ్యెదవోఁలు
పుత్త్రకా.

—: స త్త వ్య స స ము లు —

కం॥ వ్యసన మొదలించునస్త
వ్యసనంబులు వీడకున్న వ్యాకులితుడవై
పసదటిగి రెంటికి జెడి

దొసగుంజెంచెదవుతుట్ట తుదకోవత్సా!
ప॥ కాననానస్తవ్యసనంబులంగద్యజింపదగు నుపాయముం
జెప్పెదనాలకింపుమెటులనిన.

—: బా ద ము :—

నీ॥ లఖలసామ్రాజ్యభో॥ గాతిశయములబ

ముగఁదృటిలోఁగోలుఁ పోవుటకును
 చేరోలగమునందారీతిఁదాపడి .

వందురుచవమానఁ మందుటకును

తమ్ములఁగూడికాంఁ తారభూములయందు

దీనత్యముగవటుఁ దిరుగుటకును

సింగముల్మేకలశ్శ్వవించుచందాన

సామాన్యస్వపుఁగొల్పుఁ సల్పుటకును

గీ॥ ఆ ప్తబంధులవీడిమృఁ గాళిఁగూడి

సౌఖ్యములకోడివివిధకఁ వ్రములతోడి

పాండవేయులొట్టార్జితే వనరుటకును
జూదమేకద! హేతువీ సాదలకైల్ల!

క్షం! కావునజూద మూర్ఖుల

కావాసమృంచునెఱిగి యదిమానినసం
భావింపఁ బడుదువెప్పుడి

భూవలయమ్మందుసత్య ముగనోచత్వా!
—ప ర స్త్రీ గ మ న ము—

సీ! దశకంతువంశంబు దగ్ధమగుటకన్య
భామలసంగంబు వలనఁగానె?

బలవన్మృతినిసింహః॥ బలుఁడందుటకునన్య

భౌమలసంగంబు॥ వలనఁగాదె?

సింధుభూపతిపరా॥ జితుఁడగుటకునన్య

భౌమలసంగంబు॥ వలనఁగాదె?

కౌశికుఁడంగవై॥ కల్యమందుటకన్య

భౌమలసంగంబు॥ వలనఁగాదె?

గీ॥ మహినినన్యభౌమలసంగ॥ మంబువలన
వంశనాశనమును, బల॥ వస్త్వతియుఁబ
రాభవము, విరూపమ్ముసం॥ ప్రాప్తమగున

గలుగుటకోవేట! కఠనగాదె?
 అలప్రసేనుడుబ్రాహ్మణ! హానినిదాగాంచ
 గలుగుటకోవేట! కఠనగాదె?
 అలపనీక్షిద్విభు! దాహముకాటండ
 గలుగుటకోవేట! కఠనగాదె?
 కాననిన్నికష్టంబులు! గాంచుటకును
 హేతువీవేటయచినుది! పక్షిగిదాని
 వీడిపెద్దలనెప్పుడు! గూడిమెలగు
 చున్నచోనికువిష్టాన! మొదిలువత్స!

గీ॥

—: ప రు స ము లా దు ట :—

చం! పరుసములాడరాదుశిశు! పాలుఁడుపాండవులొచరించును | దుర్గుతరరాజసూయమునఁ నుగ్రతగ్రహ్నిదూలనాడియ | చ్చైరువుగఁదత్తుదర్శనము • చేదెగటాలఁడె? కాననీవునె | త్తజీబరుసఁబులొడకస • దామృదుభాషివిగమ్మువుత్తొకా.

—: ప ర థ నా ప మా ర ణ ము :—

చం! పరథనమందుఁగాంక్షింజ! భావమునందునఁబూనఁగూడదా | దురితము చేతనున్నదియు • దూరమగున్నర

ప! మఱియునింక గొన్ని దుగ్ధాని వారణోపాయమృతైః
గించెదవను మెలులన.

—: దుగ్ధాని వారణోపాయములు:—

సీ సడయుండవై నీవు చరియిగుచున్నచో

హింసవైబుద్ధిఁ నింపబోదు!

అకలంకచిత్తుండ వై ప్రవర్తించుచో

భీతియొప్పుదు సంభవింపబోదు!

అత్మలోనెప్పుడుని త్యాగిత్వవస్తువి

వేదమూనిన భాంతి పడకపోదు!

మనమశ్శాశ్వతమనుఁ మాటలోఁదలఁపడుఁ

భింబాత్మకెప్పడుఁ గలుగఁబోదుఁ

గీ॥ కావపద్విచారుండవైఁ పూనిసుజన

సంగమంబాచరింపుచుఁ సంతసమున

సంచరించుచునన్నుఁదఁ లంచుచున్న

ముక్తిగాఁతువుసత్యమీఁ నూక్తివత్స!

సీ॥ అహమునీకెందులోఁ నావిర్భవించిన

నందులోనధకులఁ నాత్మనెంచు

మన్యకాంతలపయిఁ నభిలాషవొడమిన

స్వప్రీతిమదిలోనఁ సంస్కరించు
మితరులదోషమ్ముఁ లెపుడుగన్పించిన
నాత్మదోషమ్ములఁ నాత్మనెంచు
మొరులయా స్తిపయినఁ నూహసికొదవిన
నీయా స్తినిన్నదిఁ నిందలంచు

గీ॥ మిట్టలొనరించుచున్ననీఁ హీనగుణము
లెల్లగఁ మముగపశియించుఁ నిదిక్రమముగ
ననుభవముఁ విూదనీయాత్మఁ కాకరమగుఁ
గానస్మానుభవముఁ జేయఁగడఁగువత్స !

వ! మఱియు

—: దుగ్గుణనివారణోపధాజమ:—
 ఊభూతదయన్మహావధిముఖూనిసహజగ్రహిణిసంబంధ
 సంప్రీతిదలిర్కైకొనుచుచెట్లలేననుబంధిపాకసదా
 బ్రాతిగజేయుచున్నయెడఁగాఁగుణాఽదహిక్రదబజ్జ
 త్పాతములెల్లజ్జగముగఁదగ్గముఁజెన్నయిముఁబునకా.
 వ! అన్నితవాకరాత్పరుంగాంచియేనిట్లొక, దేనా
 యరిదుఁదమకుంగలయంతికిరణమునఁజ్జహనతిచ్చిన
 విషయంబులెల్లశ్రద్ధాగ్రంథనైవినినందునసఁగిమోదనై

గురుభ్యోఽనునమః కృత్యకర్తృభ్యోఽనునమః క్షోభ్యోఽనునమః
 పది కాణినికృత్యకర్తృభ్యోఽనునమః కృత్యకర్తృభ్యోఽనునమః
 పాదోన్మీలయైకదివ్యకృత్యకర్తృభ్యోఽనునమః క్షోభ్యోఽనునమః
 గురుజేయునమః కృత్యకర్తృభ్యోఽనునమః క్షోభ్యోఽనునమః

శం! వత్సా! నీయగురునమః

వాత్సల్యము చేతి నొక్కఁ పరమార్థమువి

దృశ్యకృత్యకర్తృభ్యోఽనునమః

త్వత్సాహముతో పచితుఁ నోర్కృత్యకర్తృభ్యోఽనునమః

—: ప డా మ ర మం త్ర ము :—

కం! సరిగానడుపు” మనుషడా

మరిమంత్రముఁగవలయెడటఁ గట్టికొనినిరం

తరమునదికనుఁగొనుచున

కృరణిమెలఁగుచున్న మేలుఁ గలుగునువత్సా

హ అన్నంతనాథగవానుఁగనియేనిట్లంటి, దేవా

కం! సరిగానడుపుమనఁగనె

కృరణిమెలఁగవలయు? నట్లు • గామెలఁగినచో

సరియగునె! తానిగుట్టువి

వరముగ నెఱిగింపమిగులఁ బ్రాశ్నింతుమది
 వ! అనిననప్పరాత్మకుం దాదరాసు త్తచిత్తంబై యేతస్కం
 త్రాశంబువివరింతు వినుమనియిటులనియె

—:షడాక్షరీమంత్రహస్తాస్యారము:—
 న్నరసులుమెచ్చకొనంగని

తరులమదికి నెప్పి యెప్పుడొ దవకుండఁగన
 త్పురుషులునడిచెను తెరువునఁ

జరియించినలోప మొదవఁ జాలదువత్సా!

ద్రిపువగవ్యుగైలిచిని

మృ-పటాత్మ్యుడనై హృషీకః గణముల్ మృతప

శ్యవతచుతానిదేశికునిస

దుపదేశవిధమునమెలగుటాప్యనుసర్తే

గౌరాముఖోడనీసం

నారముగోబిషిమునుగకః సారాసాన్యః

దారవిచారహృదనై

శతపురోడన్నటించి నగసుమువత్సా

న్వరబన్ధమందుభేదం

బరయగగుణమొకటిదక్కః సన్ధ్యముచేదత్తే

చెడిగియుసనుభావంబున
 స్థిరగతివ రింపమేలుఁ జేకుడుచక్కా!
 యుచిదొసంగులనెల్లవి
 మలచి త్తముతోఁజరింపఁ మహిమోద్భవభూతం
 బలనుధనస్సానుభవమునఁ
 దెలిపితిసేయందుఁగలుగుఁ టివినవగాఁ

* వృత్తబయలుచందుఁబ్రకృతి
 హాతియునుదుతోఁబ్రపంచఁ మయ్యుచును
 విశ్లేషగునెఱిగిభ్రమవిడి

యు లేమగతిమెలగిము కి నొందుమువత్సా!
 వ! వత్సా! మఱియొకమంత్రముగలదదివినుమెటులనిన.

త్ర్యక్షరమంత్రము

కం! మఱి“జ్జాగత”యనియెడుత్య

క్షరిమంత్రముఖంగుమనుచు గరపుటముల

దఱచుగ మ్రోగింపుచునా

స్వరమాలింపుచుమెలంగ సాఖ్యమువత్సా!

వ! దీనిభావమెటులనిన.

*ఈ. ఈ. ఓ. ఓ. అతోగూడిన ఐదకారముపదాతినియొడదగని

తెలిసియు సందర్శమును బట్టి వాసి పండుకుఁచున్నిరవల్లా
 దీక్షలు.

త్రోవ్వవరీమంత్రిరహస్యాశ్రమము

జ్ఞాతశ్రమములుగఁజూపుచు

తాపీరంగుగఁజూపె! యట్లు! లేయగునంచుకా

తేరములో చలచన్తెలుక

వేరల్లువ త్రింపఁజులుచి జేకురువచ్చా!

గ్రహణాకలివ యువంబులు

గ్రహియించియు నాత్మనెఱుకఁగి Xలిగి మెలఁగిన్

రహిష్యాలకాలమునకు భా
వములేదవయి చెలంగుచున్నాడు వమ్యగవతా!

త్ర తరముందకు పతిపని
తి తిమూర్తి జేయఁడునా! చేయఁదగదా! యం

య తమముదిదలఁచి

గ్రతగవ తింపమేలు! గల్గుచువతా!
మ అనియిట్లు పరమరహస్యములగు నమృత్రంబులుండ
దహస్యరములుఁజేంచి, యింకఁగొన్ని రహస్యములు
జెప్పవలసియు నిట్లులనియె.

—: హి తో ప దే శ ము:—

ఈ శ్రీరమణీయభోగములఁ జె-దినులుంబును బొంద, నవ్వు
 మోరతిగోమఁజెంద, బహుఁ సత్పురుషుండనికీర్తి-నాం
 ద,దుఃశ్చాదితృణీకండంచపయః శంబునఁగుండఁబ్రవ
 ర్తనాచెమా ధారముగానభోకవిహితంబుగపరిణామ
 మోముపుత్రికా.

సీ అష్టాక్షరీముదఁ బ్రేనమహామంత్రః ।

ముఖ్యజపరభాత్యహో నలుపుచున్న!

అనవరతమునిరాఁ వారిచ్చెనిస్తాగ

మున సు కుంభాక్షయః శైవలక్షణః గడువిః శ్వానః
 ముఖతమ్యులః కమలాన్మగవామః సమత్యమునున
 స్వాంతమ్యునిర్మిశాం తమాత్ గూడియదామ్యునె
 శ్వానః శ్వానతేరనీకుండద్య! స్త్రిమతీయాఽఘాయ
 గంః కుంభాక్షయః స్త్రిగంః మేరూత్తశా.
 శ్వానః కుంభాక్షయః శ్వానః గార్యములః బానలః
 చున్నగన్మకడకతప్తదయ్య! సనః సంస్థియించుచు
 నున్నగన్మకడకతప్తదయ్య! సనః సంస్థియించుచు
 చున్నగన్మకడకతప్తదయ్య! సనః సంస్థియించుచు

తి గాగడువంబగువయ్యపుత్రాః
వః పుత్రయః

మనస్సునొలిచినా సయె • నన్ను స్మరించకయండినా-
పదే! మనస్సునతోడనవిధులు మాతొముమానకసత్య
ధర్మనా • నిష్కలమెల్లచున్నవెలి • తింబడకెందున
గాఁగిరికలబునో! నున్నతపాభ్యముల్పడసి • యుందువు
నోలుగనోయపుత్రాః

మనఁజరిగినతన క్రితనోదువు • నోనుదుల్వినత్ర-మంబు
నాబ్రవి! లబుద్ధిపండినబ్ర • పంచములో జయమంది

యొక్కడ! యవిధివలన బాంధవులకుండననక యంబునునభ్యు
దయంబుగల్గెయి! త్వవమనెనెమోక్షముగనిక్కతా
రుడవయ్యెదవోయిపుత్రకా.

కం||నాకనుమరమగువిషయము

లికరణియట్రాచునీకుక నడిగించిరినీ

వీకరణిగామెలంగిన

నాకనుమరమగుమాయాక నయమునువత్సా!

ప! అన్నంత నాపరాత్పరుగొంది యేనిటుల విన్నవిండు
కొంటి.

హా మృగమును జేరవేళ, కలిగి మౌనమున నొనరింపు
మీ పోరాట!

హా అనివేషకానివపళ్ళ రాత్రిముదలు లగుగాక యనియా
శీర్షపించె.

—: గ్రంథలితము :—

కం. భగవంతునిగుణభావము

నగలేనియయమృతి-దూర-లరకలుచు

భోగ-నదనుకలము, నా-కలు

వగు జేరినాడు! విబుధులందఱుమెచ్చు

ఈ దీనిని సంతకముగా వ్రాసి దీక్ష తీరంబగుభక్తినిఁబ్రాసించి
మానవపుంగవులన్నియును మాత్రమే పుట్టించుచును
దురితములన్నియును తీర్చిదిద్ది గల మహిమ ద్రాక్షిపు
నీతులముమోక్షములకు నహలయ్యెదరు సర్వము! స
ర్వము! సర్వము! సర్వము!

பு
பு
பு
பு
பு

మహావీరమునిగారి

! x i

అధ్యక్షులు

అక్షయము
అక్షయము
శుభము

అక్షయము

అక్షయము

అక్షయము

అక్షయము

అక్షయము

అక్షయము

ప్రతి క టా నం

యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 2 భాగములుగలవి	2-8-0
యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 1 భాగము	1-12-0
యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 1 భాగము	1-8-0
యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 1 భాగము	2-0-0
యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 1 భాగము	8-0-0
యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 1 భాగము	1-4-0
యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 1 భాగము	1-4-0
యోజనాపథకమునకు కుటుంబములకు 1 భాగము	1-0-0

శ్లోకరూపావృత్తి	0-12-0
విశ్వేశ్వరస్మృతి తా. స.	0-4-0
కాలిదాసకథామంజరి తెలుగుభాగము	0-8-0
పాంగుల్లరథము.	0-1-6
బద్ధప్రదర్శిని అనుభవగంధము.	0-8-0
కాలికేశ్వరరాణము (ఇదిపద్యపురాణాంతర్గతము)	1-0-0
నవ్యావంశముశ్లోకములు (తా-స)	0-4-0
అపూర్ణము (తా-స)	0-3-0
నిత్యకీనామయాశ్చర్యములు అచ్చములూచూడతగినవి	0-2-0
పద్మినిమాణిగణి	0-4-0

(2705) 1925 (1925)

உருவமுள்ளவனாகிய இவனிடமிருந்து உருவமுள்ளவனாகிய இவனிடமிருந்து

1969

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

శ్రీమద్భక్తకవీంద్రుల కవితాపరిచయము

ಪ್ರಾಚೀನ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ವಿವರಣೆ ಇದೆ.

6-2-98 10:30 (మధ్యాహ్నం)

శ్రీమద్భగవద్గీతా

శ్రీ సామంతరాజు పి. కా. ప.

WILSON

అంతర్జాతీయ
అంతర్జాతీయ

0.20

అంతర్జాతీయ

0.20

అంతర్జాతీయ

0.10

అంతర్జాతీయ

0.20

అంతర్జాతీయ

0.10

అంతర్జాతీయ

0.10

అంతర్జాతీయ

0.20

అంతర్జాతీయ

0.20

అంతర్జాతీయ

0.10

అంతర్జాతీయ

0.00

10735

